

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Emblema. I. primæ tabulæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

miinferioribus Abbatis nobis speciem exhibet, extititque & Sanctissimus, Sanctus nidelicet Alcuinus qui & Albinus, cognomento Flaccus. Hic natione Anglus, patria Eboracensis, monachus primum S. Petri Londini, & Bedæ Venerabilis discipulus, ordinis S. Benedicti, congregationis Giribenna: Fuldensis deinde postquam a Carolo magno Rege in Galliam fuisse euocatus, ubi clarissimos & doctissimos enuitius discipulos, Haymonem scilicet, & Rabanum monachos, & Episcopos, ac Vitudum itidem Monachum; mox pro visione ipsius Caroli Abbas Monasterij S. Martini in civitate Turonensi effectus, doctrina quidem, & sanctitate ordini monastico gloriam, sibiq; nomen æternum peperit, adiunctionibus tamen suis gloriis, quas secum tanquam munera Domino terræ offerenda defert, multo gloriiosius resulst, de quib. modo per singula dicendū.

Emblema I. Primæ Tabulæ.

Scriptum est enim,

Benedicamus Patrem, & Filium, cum Sancto Spiritu. Cant. Ecclesiae.

RIMVM tabula quam manibus gestat, symbolum, est Sanctissimæ Trinitatis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti imago, hac ratione illi attributa, quod suis temporibus pullulantribus hæresibus Sanctissimam Trinitatem oppugnantibus, ipse instinctu, & deprecatione Sancti Bonifacij Archiepiscopi Moguntini, & Monachi, Missas uotinas per septimanam decantas composuerit, & sic compositas unicuique feria propria affigauerit; quarum prima fuit illa, quæ usque in hodiernum à Sacra Ecclesia in solennitate eiusdem Sanctissimæ Trinitatis quotannis deuotissime decantatur, quæ incipit:

Benedicta sit sancta Trinitas, atque indiuia unitas, confitebimus d, quia fecit nobiscum misericordiam suam. Et cætera, quæ sequuntur.

Cuius etiam rei causa de eadem Sanctissima Trinitate, & fide Catholica tres libros doctissimos conscripsit, qui excusi sunt simul cum suo Homiliario, ex quibus postmodum materiam sumens, integrum, tam nocturnum, quam diurnum, officium Ecclesiasticum illius diei coadunavit, quod sic ab eo institutum, ab Ecclesia sacra-

B B b b 3 sa. da

sancta etiam approbatum fuit, & ut solennitati Sanctissimæ Trinitatis perpetuis temporibus deseruiret, præceptum. Alijs autem hys, ex eius institutione, tali ordine missæ votiuæ decabantur.

Feria 2. de Sapientia, Feria 3. de Spiritus san. Feria 4. de Charitate.

Feria 5. de Angelis, Feria 6. de Cruce, Sabbato de Virgine Maria. Causa autem illa non longè post cessante, institutum, ut Feria prima, id est Dominica, proprio missæ uteretur officio, & illa S. Trinitatis festo propria esset, qui non multis post annis à Ludouico Pio Imp. concedente Rom. Pont. Gregorio III. monacho, Alcuini exemplo institutus est; Secunda uero feria diceretur de Angelis; Tertia pro peccatis; Quarta pro pace; Quinta pro tribulatione; Sexta, & Sabbato, ut supra.

Non me latet uotiuas has missas à doctissimo viro Iacobo Pamelio in tertio suo, qui est huius Alcuini, Sacramentorum libro, qui excusus est Coloniae, cū Antiphonario S. Gregorij an. 1571. in 4 aliter distribui uidelicet,

Dominica die de S. Trinitate, & de Spiritu sancto.

Feria 2. Pro peccatis; & Pro petitione lachrymarum.

Feria 3. de Angelis; & Pro tentationibus cogitationum.

Feria 4. de Sapientia; & pro humilitate.

Feria 5. de Caritate; & Contra tentationes carnis.

Feria 6. De Cruce; & Pro tribulatione.

Sabbatho, de S. Maria; & eiusdem Commemoratione:

At in iis, quæ diximus, Gulielmi Durandi Mimatensis Episcopi, in rationali suo diuinorum officiorum lib. 4. c. 1. & lib. 6. c. 114. auctoritatem sequimur; quæ ut antiquior, ita & nobis probabilius uisa est, opinioni tamē Pamelij non detegantes; parum enim refert quod ordine diei iussæ, cum de auctore Monacho constet. Recensentur, & ab eodem alia undecim Missæ ab eodem Alcuino composite, & ab Ecclesia approbatæ, uidelicet, De uno Apostolo; De pluribus Martyribus; De uno Martyre; De uno Apostolo, Martyre, uel Confessore; De pluribus Martyribus; De iis, qui requiescant in Ecclesia Sanctis; De Sanctis, quorum aliquæ reliquiæ ibi requiescant; De omnibus Sanctis; Pro inimicis; Pro confiteente peccata sua; & Pro salute uiuorum, uel requie mortuorum. Quæ omnes cum in Missalibus Monachorum, tum etiam in Romano impressæ leguntur, quamvis ibidem nomine auctoris careant.

Em-